

znajdą czytelnicy w niniejszym numerze „Nowości“, ukończywszy w swym rodzinnym grodzie w r. 1877 Uniwersytet Jagielloński, przeniósł się zrazu do Lwowa, gdzie przez dwa lata pracował w prokuratury skarbu, która wysłała go następnie do swojej tutejszej ekspozytury. W Krakowie pozostał tylko do kwietnia r. 1881, poczem udał się na jednoroczną praktykę sądową do Insbrucku. Jednakże już w połowie roku 1882 powołał go do Wiednia ówczesny minister skarbu, J.E. dr. Julian Dunajewski do biur swego ministerstwa, gdzie młody urzędnik zwrócił wkrótce uwagę powszechną na swe zdolności, pracując pod ręką niezapomnianego reformatora skarbowości w Austrii.

W dwanaście lat później, już jako starszy radca skarbowy objął dr. Szlachetowski nowo utworzoną dyrekcję okręgu skarbowego w Wadowicach, gdzie w ciągu lat jedenastu zdołał sobie na trudnym stanowisku zaskarbić sympatię powszechną, zarówno wśród urzędników, jak i wśród kół obywatelskich w mieście i w okręgu, czego między innymi dowodem również, wybranie go na członka wadowickiej Rady gminnej.

Dnia 20 września br. objął radca dworu dr. Stanisław Szlachetowski urzędowanie w starym gmachu na Kanoniczej, jako nowy naczelnik krakowskiej dyrekcji okręgu skarbowego, w dwa dni później zaś odbyło się uroczyste powitanie zwierzchnika przez gremialnie zebranych urzędników całego okręgu, przedstawianych panu radcy dworu przez radcę skarbowego Peterscha. W odpowiedzi na jego przemówienie zaznaczył nowy naczelnik, że staraniem ogółu urzędników i instytucji powinno być zyskanie zaufania do urzędu, co się da osiągnąć przez sumienne i sprawiedliwe stosowanie ustaw i gorliwe wypełnianie obowiązków.

Zgon dra Edwarda Sas Korczyńskiego.

W ubiegłym tygodniu zmarł w Krakowie lekarz, który wiedzą swoją, nauką i doświadczeniem zdołał uzyskać sobie nietylko w kraju, ale i zagranicą, wśród kół naukowych i wśród szerokiej publiczności, niezwykle uznanie i poważanie. Mówimy o śp.

drze Edwardzie Sas Korczyńskim. Śp. Korczyński urodził się w roku 1844 w Dobromilu w sanockiem; szkoły kończył w Rzeszowie i Krakowie, gdzie w r. 1868 otrzymał doktorat medycyny. Przez jakiś czas był lekarzem wolno praktykującym w Dębicy, poczem powołany został na asystenta kliniki chorób wewnętrznych do Krakowa. W roku 1871 został prymaryszem oddziału chorób wewnętrznych w szpitalu św. Łazarza, a w trzy lata później zwyczajnym profesorem patologii i terapii szczegółowej, oraz dyrektorem kliniki lekarskiej, którą to godność piastował do ostatniej chwili.

Najważniejsze zasługi na stanowisku profesora położył śp. Korczyński w pracy nad ulepszeniem urzędów w swojej klinice. Jego to głównie staraniem wzniesiono przed kilku laty nowy gmach i otwarto nową klinikę, wyposażoną w najnowsze przyrządy i urządzenia.

Oprócz profesorskiej, rozwijał śp. Korczyński owocną działalność społeczną i naukową. Przez kilka był radcą miejskim w Krakowie, w Tow. lekarskim dwukrotnie był wybierany prezesem, wreszcie on stworzył prawie komisję lekarsko-przemysłową, która wielkie oddała usługi przemysłowi krajowemu w zakresie lecznictwa i zdrojowisk.

W roku 1889 piastował godność rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Mimo tak trudnych obowiązków i olbrzymiej praktyki, znajdował śp. Korczyński jeszcze czas na prace naukowe, których cały szereg ogłosił w fachowych pismach polskich i niemieckich. Zorganizował też bardzo dla naszej medycyny ważne wydawnictwo wybitnych dzieł lekarskich. Taka wszechstronna działalność zjednała mu uznanie i za granicą. Mnóstwo towarzystw lekarskich mianowało go członkiem honorowym.

Zgon dra Edwarda Sas Korczyńskiego: Zmarły w ubiegłym tygodniu lekarz dr. Edward Sas Korczyński.

W uzupełnieniu artykułu podajemy fotografię znakomitego profesora, oraz zdjęcie z pogrzebu w chwili przemówienia prorektora dra Krzymuskiego.

Zgon dra Edwarda Sas Korczyńskiego: Kondukt pogrzebowy przed domem żałoby przy ulicy Łobzowskiej podczas przemowy prorektora dra Krzymuskiego.

Fot. E. Pierzchalski. Kraków.